

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVI. Stulte, hac nocte animam tuam repetunt à te, quæ autem parâsti,
cujus erunt? Luc. 12. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XVI.

Stulte, hac nocte animam tuam repetunt à te. quæ autem parasti, cujus erunt? Luc. 12. 20.

1. Considera, quis non invidendam duxisset sortem illius famosi epulonis Evangelici, qui messem collegerat tam copiosam, ut nec sciret, ubi illam reponeret. Possidebat jam reditus in annos plurimos. Omnem habebat, quam quidem vellet, commoditatem oriendi, epulandi, bibendi, suo genio indulgendi. Quis non beatum dixisset? quæ felicitas, quæ fortuna hominis? & tamen eo ipso tempore revera fuit infelicissimus, cum jam iam immineret omnium jactura. Cur quia non cognoscebat ea bona à Deo proficisci, nec gratias agebat eorum largitori, nec orabat, ut illa conservaret, nec partem pauperi destinabat, sed cuncta cogitabat vertere in bonum corporis, nihil omnino in bonum anime. O quot sunt in mundo huic diviti similes! Noli illis invidere.

2. Considera horrendam exprobrationem, quam DEUS illi fecit. Stultum vocavit: *Stulte*. Quia de illo cogitabat, quod est minus, de vitâ felicitæ presentis, & non cogitabat, quod est majus, de vitâ futurâ. Et sic illi dixit eâ ipsâ nocte, quâ tanta sibi promittebat, *hac nocte* (in illâ cæcitate, illâ caligine) Angelos tanquam executores Divinos in procinctu stare ad animam corpore extrahendam. *Hac nocte animam repetunt à te*. Non

dixit, *Petunt*, sed *Repetunt*. Sive ad significandum, quod jam aliàs illam petiverint, variis, quamvis inutiliter injectis stimulis, ut ad mortem se disponeret. Sive quia illam vi auferrebant: sive quia tollebant cum furore: sive quia denuo recipiebant, ut illam Divini Judicis tribunali sisterent.

3. Considera conditionem pœnæ, quam illi Dominus post mortem comminatus est, nempe ejus opes ad illum transituras, qui id minimè putaret. *Quæ autem parasti, cujus erunt?* Videri possit ad terrorem denunciandas illi pœnas inferni. Sed eum ut stultum tractavit, qualis erat. Illa consideranda proposuit, quæ ipsum magis poterant consternare. Quia mandani non ita affliguntur, cum audiunt se ad infernum ituros, ut inter damnatos, inter Diabolos versentur. Audies aliquando respondentes: *faciat, ut vult, DEUS*. Tunc dolent, cum audiunt, eorum opes malè perituras. *Quæ parasti, cujus erunt?* O summam hominum dementiam, majorem rerum suarum quam sui habere rationem.

4. Considera, an non & tu cum proportionem tam probrosam merearis reprehensionem. An ea cogitas, quæ momentum habent? quid tua studia spectant? quò tui sudores tendunt? Faxit DEUS, ne tu quoque pro paupere

rie labores. Quod non valet ad salutem animæ, nihil valet. Cui relinquentur pulchræ tuæ lucubrationes? cui ædes tuæ obtingent? ad quem prædica tua pertinebunt? dic, *cujus erunt?*

illius forsan, qui te ridebit, quam tuam tu stultitiam execrabis. Solentur alicujus momenti res esse cogitare de anima.

XVII.

Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. ad Gal. 5. 24.

1. Considera, quis sit character hominis accepti Christo. Non quod operetur prodigia, non quod sit Concionator, Propheta, vel Doctor mundi, sed quod sit valdè mortificatus. Id, ad quod pertingere favore Divino omnes possunt, modò velint. Vide igitur, quanti mortificatio facienda.
2. Considera hanc mortificationem nominari Crucifixionem: *Crucifixerunt.* Primò quia, qui se mortificat, facere id debet ex devoto ad Christum affectu, hoc est, ut illi similem se reddat Crucifixo. Secundò quia mortificatio debet esse stabilis, firma, nec inconstans, ut illa aliquorum. Qui confixus est, manet immobilis in Cruce, ut JESUS, qui inde non descendit, donec fuit depositus. Tertio quia mortificatio debet esse dolorifera, qualis fuit Crucifixio Christi. Qui confixus est Cruci, longè majorem dolorem perferentis, quàm qui Cruci tantùm est alligatus. Vide, an talis tua sit mortificatio.
3. Considera non dici: *Crucifixerunt vitia & concupiscentias, sed carnem cum vitiis & concupiscentiis.* Quia
- bonus Medicus non est, qui non egreditur radicem mali. Caro tantùm est omnium malorum, quæ patitur anima. Et idè si integrè sanari cupimus, edomanda est caro. Quam suscipis afflictationes corporis? an tu studes domandæ carni, an potius demulcendæ?
4. Considera non dicere solam carnem, sed hanc cum reliquis. Quia eterna mortificatio parùm valet, nisi simul illam comiteretur interna. Imò illa propter istam assumenda est. Quis prodest tollere causam febris, nisi vitium tollatur ipsa febris jam hausta vitium?
5. Considera, quæ sit illa materia mortificationis internæ: *Vitia & concupiscentias.* Vicia sunt peccata, concupiscentias sunt cupiditates inordinatæ: quia si tantùm peccata persequeris, nihil agis, oportet & cupiditates persequi, quamvis prius peccata, ab illis purgando animam, deinde cupiditates, illas ordinando. Quales sunt cupiditates, quæ in te magis dominantur? cura primò cognoscere, ut possis mortificare, ita, ut, si vivant, saltem in Cruce vivant.
6. Con-